

Pemilles kamp sluttede med et 12-tal

EKSAMEN: Vejen til hf-huen har ikke været snorlige for Pernille Jørgensen, men hun klarede den. Den Asperger-ramte pige fik huen efter et 12-tal i filosofi i den afsluttende eksamen. Mor Ida, der har været datterens store støtte, gav hende hue på. / 4-5

Pernille gav de, der ikke troede på hende, »fingeren«

SEJR. Mange havde dømt Asperger-ramte Pernille ude, men hun viste dem, gjorde hun. Nu er hun hf-student.

AF BO NIELSEN
bni@b-.dk

I MÅL: »Det er ikke en sygdom«.

»Et handicap«.

24-årige Pernille Jørgensen korrigerer hurtigt, når man kalder Aspergers syndrom, som hun lider af, for en sygdom, og hendes mors definition er hun eller ikke meget for. Det er meget symptomatisk for Pernille, der har været i ingenmandsland. Det er ikke en sygdom, hun føler sig ikke handicappet og systemet var klar til at førtidspensionere hende, allerede før hun kom i gang med sit arbejdsliv.

Vi skrev om Pernille i september 2008, hvor hun lige var startet på hf på VUC efter en hård kamp med kommunen. Hun var lykkelig, da hun fik lov at læse hf - på tre år i stedet for de normale to, efter at hendes mor, Ida Jørgensen, havde skrevet til borgmesteren.

Det gjorde ondt på Pernille, da hun ikke kunne få lov at gå i skole.

»Det var som at få et stempel med, at man ikke kunne noget. Når man nu netop gerne ville vise verden, at man kunne. At man er noget værd«, siger Pernille.

»Som barn blev jeg drillet i skolen, og jeg havde drømmen om at give dem fingeren. På den måde, at jeg ville vise, jeg var bed-

Pernille Jørgensen fik en kæmpe krammer af sin stolte mor, Ida, da huen var kommet på. (Foto: Toke Bull)

re. I det mindste på én måde«.

På med huen

I onsdags klokken cirka 11.40

kulminerede det lange forløb, da Pernille fik sin hue, sin hf-eksamen, på VUC. Huen sat på hovedet af mor Ida, der var

enormt stolt af den datter, hun har kæmpet så meget for:

»Jeg er rigtig godt tilfreds, og jeg har faktisk fået venner«,

forklarer den nybagte HF-student, der blev mobbet det meste af sin folkeskoletid.

Hun var ikke ret gammel,

da hun så sin storesøster blive student.

»Selvfølgelig var jeg lidt misundelig, og hun ville ikke lade mig prøve huen«, smiler Pernille.

Et 12-tal i mundtligt engelsk på niveau A og et 10-tal for en projektopgave i religion, historie og dansk er blandt de flotte resultater, Pernille har opnået efter sine tre år som hf-studerende.

»Det har bevist over for mig selv, hvis ikke over for andre, at jeg er noget værd. Engang imellem har jeg tvivlet på det«.

Hårdt sidste år

Nemt har det ikke været. Pernille har været så skoletræt, at hun kun hang i, fordi mor Ida skubbede på. Presset, når afleveringsopgaver trængte sig på, havde hun ikke let ved.

»Jeg har meget nemt ved at blive stresset. Når jeg bliver stresset, bliver jeg forvirret, og når jeg er forvirret, kan jeg ikke tænke. Så bliver jeg deprimeret. Især det sidste år har været hårdt«, synes hun.

Pernille har haft et ekstra år til sin uddannelse, men elters har der ingen særbehandling været.

Sommeren kalder, og det samme gør fremtiden. Den umiddelbare fremtid byder på smagsprøver: Pernille vil gennem Jobcenter Kolding snuse

til kommende karrieremuligheder.

Drømmer om en kæreste

Der vil med garanti komme flere kampe, der skal kæmpes, det ved både mor og datter, men Pernille føler sig tryk med sin mor i ryggen. Hendes betydning var enorm gennem årene på hf.

»Hun har været den, jeg lænede mig op ad«, forklarer hun, mens hun sender et kærligt blik i sin mors retning.

En drøm blev opfyldt med huen i onsdags, men der er flere, hvor den kom fra.

»Et godt job, en pæn lejlighed og en kæreste.

Noget roligt. Noget, man kan stole på«.

Familien var mødt frem for at sige tillykke.

Blomster og gaver - Pernille Jørgensen havde en dejlig sidste hf-eksamensdag.